

«Κύριε, εὐ καὶ κριτηρίῳ παρέστης», Ἦχος πλ. Δ΄, ἦ δὲ Νῆ

Nn

Kυ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε στης υ πο

Πι λα του κρι νο με νος αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο

Πα ο νου τω πα τρι συγ κα α θε ζο με νος και α να στας

Nn εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ της δου λει ει ας

Πα του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτιρ μων και φι λα αν θρω ω πος

Κύριε, εὐ καὶ κριτηρίῳ παρέστης, ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος, ἀλλ’ οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτιρῶν καὶ Φιλάνθρωπος.

Προσόμοια

Κύριε, εὐ καὶ ἐν θυρίδι ἢ Θέκλα, προσεπάγη τῷ πόθῳ σου, ἀλλὰ νοερῶς ἐν ὑψίστοις, παρισταμένη τῷ θρόνῳ σου, ἐξεπλήττετο τὴν σὴν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλανθρώπως, ἵνα σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εὐ καὶ δεσμευθέντι ἢ Θέκλα, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσπαθείας γῆϊνων, τὸν δεσμόν ἐναπεσεῖσατο, καὶ κραταιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθείσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εὐ καὶ διδασκάλου ἢ Θέκλα, οὐχὶ ἐκοῦσα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ γυμνωθεῖσα στολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου, καὶ στεφθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εὐ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἢ ἀγνή καὶ Πρωτομάρτυς σου, ἀλλ’ οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, δροσισμόν ἐγκεκτημένη σε, καὶ ἐν θηρίοις πολλοῖς, ἀνάλωτος διέμεινε, τῇ χειρὶ σου φυλαχθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς ὦ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἢ τοσαύτη σου νῦν, πτωχεῖα ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἢ Πανάμωμος.

Δέδοικα τὴν τῆς ἀποφάσεως ὥραν, ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου, ὅλον δαπανήσας ὡς ἄλλος, τῶν ἀνθρώπων οὐδεὶς πώποτε, ἀλλὰ προφθάσασα νῦν, πρὸ τέλους Μητροπάρθενε, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, τὴν ψυχὴν μου ἐλευθέρωσον.

Ἄναρχε Λόγε τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱέ μου, καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονε, πῶς τὰς σὰς ἀχράντους παλάμας, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐξέτεινας; τίς ἢ τοσαύτη σου δέ, πτωχεῖα ὑπεράγαθε; παρισταμένη τῇ σῇ σταυρώσει, ἀνεβόα ἢ Πανάμωμος.

Ἐχρῖσε, σὲ Ἀρχιερέα ἢ χάρις, τοῦ Παρακλήτου, Ἀβέρκιε, πλάνης καθαιρούντα τεμένη, καὶ ἀνιστώντα τῇ χάριτι, ναοὺς Θεοῦ ἱεροῦς, εἰς δόξαν τε καὶ αἰνεσιν, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθένου, καὶ τὰ πάντα ἀγιάσαντος.

Θαύμασι, Πάτερ ἐβεβαίωσας πάντας, λόγους τοῦ θείου κηρύγματος, καὶ τοὺς πλανωμένους ἀνθρώπους, πρὸς θεῖαν γνῶσιν ἐπέστρεψας, φωταγωγὸς ἀπλανῆς, Ἀβέρκιε δεικνύμενος, καὶ δαιμόνων καθαιρέτης· διὰ τοῦτο εὐφημοῦμέν σε.

Μέγιστος, πᾶσιν ὥσπερ ἥλιος Πάτερ, τῆ οἰκουμένη ἀνέτειλας, λάμπησι πανσόφων σου λόγων, καὶ ἱαμάτων λαμπρότησι, φωταγωγῶν τοὺς πιστοὺς, καὶ σκότος παθῶν πάντοτε, ἐκδιώκων συνεργεία, τοῦ Ἁγίου μάκαρ Πνεύματος.

Κύριε, εἰ καὶ περυγίω παρέστη, τοῦ ἱεροῦ ὁ Ἰάκωβος, ἀλλὰ παρησιᾶ λαλήσας, Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντός, κόσμῳ ἐπιδημήσαντα· οὐ ταῖς πρεσβείαις καὶ νῦν παράσχου, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἡ κάρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται, ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται· τῶν γὰρ προσκαίρων λυθεῖς, αἰωνίως ἀγάλλεται, οὐ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Κύριε, σὲ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ αἰοίδιμος· τοὺς δὲ δυσφήμους ἐχθροὺς, κατήσχυνε καὶ ἔπαυσε· διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρέστη ἀγαλλόμενος.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς θεονύμφευτε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώση πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὕμνῳ καὶ μεγαλύνῳ, τὸν μεγαλύνοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τῶν Ἄσωμάτων οἱ δῆμοι, ἀκαταπαύστως δοξάζουσι, τῷ σῶ ἐνηδόμενοι κάλλει, καὶ τῇ ἀφράστῳ ὠραιότητι, καὶ τρισηλίῳ αὐγῇ, πλουσίως αὐγαζόμενοι, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, τὰς παναρμονίους χορείας, σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπέστησας, τῷ παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, ἀμεταπτῶτοις αὐγαῖς, τὰς ἐλλάμπησι χαριζόμενος, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὲ τὰ Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσι, καὶ Ἐξουσίαι καὶ Ἄγγελοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες θρόνοι, καὶ Δυνάμεις καὶ Ἀρχάγγελοι, καὶ Χερουβείμ τὰ φρικτά, τὸν αἰνὸν σοι προσάγουσιν, ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ προστασίαις, σῶσον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλη, τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν οἰκουμένην καταυγάζοντας, τῷ

Μέρος 3^{ον}, Εἰρμολόγιον, Προσόμοια, Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ, Ἦχος πλ. Δ' νοητῷ φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις, περιτειχίζων τὴν ποιμνὴν σου, ταύτην ἐξ ἐχθρῶν ἐπηρείας, διασώζεις ἀστασίαστον, ἦν περ τιμίῳ Σωτῆρ, ὠνησάμενός σου αἵματι, τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ἠλευθέρωσας ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡφθητε, ἐν τῷ διαδήματι Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τίμιοι, λίθοι διαυγεῖς λαμπηδόνας, τῇ οἰκουμένη ἀστράπτοντες, θεογνωσίας τὸ φῶς, Ἀπόστολοι μακάριοι, τῆς Τριάδος παραστάται, καὶ πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις, πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ἐκ παντός κινδύνου καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Κύριε, σὺ τὸν Ἱεράρχην ἐν κόσμῳ, ὡς εὐωδιαν ἀνέδειξας· πάντων γὰρ πιστῶν τὰς καρδίας, εὐωδιάζει νῦν τοῖς θαύμασι, νόσους καὶ πάθη ψυχῶν, διώκων τῇ σῇ χάριτι, οὐ ταῖς πρεσβείαις, ὡς Οἰκτίρμων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περιόριζε.

Κύριε, σὺ τὸν σὸν σεπτὸν Ἱεράρχην, ἐν τοῖς πέρασιν ἐδόξασας, δὸς αὐτῷ θαυμάτων τὴν χάριν, καὶ ὑπέρμαχον ἀνέδειξας, τῶν ἐν κινδύνοις δεινοῖς, καὶ θλίψεων κακώσεσι, περιπιπτόντων καὶ αἰτούντων, τούτου ἀεὶ τὴν ἀντίληψιν.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε, πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώση πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὕμνῳ καὶ μεγαλύνῳ, τὸν μεγαλύναντα τὸ γένος ἡμῶν.

Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἠγήσαντο πάντα, ἵνα μόνον σε κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην, ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε, ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ἰάματα, καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.